

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.084 van 20 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SANDERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 12 januari 2008 het Rijk binnen en diende op 14 januari 2008 een asielaanvraag in. Op 4 september 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en Oromo te zijn van afkomst. U bent ongehuwd en hebt één kind. U was in uw land van herkomst politiek actief als sympathisant van het Oromo Liberation Front. U verliet uw land van herkomst, niet vergezeld van enig familielid, op 24 Tahsas 2000 Ethiopische kalender, EK (3 januari 2008 GK). U kwam in België aan op 13 januari 2008, waar u op 14 januari 2008 het statuut van vluchteling aanvraag. U bent niet in het bezit van enig Ethiopisch identiteitsdocument. Volgens uw verklaringen voor het CGVS werd uw vader een eerste maal gearresteerd tussen 1989 EK (1996-97 GK) en 1991 EK (1998-1999 GK) omdat hij een sympathisant was van het OLF. Op 7 Meskerem 1993 EK (17 september 2000 GK) werd hij een tweede maal gearresteerd door de autoriteiten. Hij was een populaire man in de regio, maar had geweigerd openlijk zijn steun te betuigen aan de regeringsgetrouwe Oromo*

People's Democratic Organisation (OPDO). Op 1 Ginbot 1993 EK (9 mei 2001 GK) werd hij vermoord en werd zijn lichaam naar jullie woning gebracht. U was politiek actief in een informele groep van een tiental scholieren vanuit uw buurt. Uw groep had geen directe contacten met het OLF. Jullie produceerden en verspreidden pamfletten op eigen kracht. Op 6 Tir 1994 EK (14 januari 2002 GK) werd u gearresteerd samen met een ander lid van de groep, Sifan. Scholieren die geaffilieerd waren met de OPDO waren in uw groep geïnfiltrerd en hadden informatie over jullie activiteiten doorgegeven aan de autoriteiten. In de gevangenis, 'Ambo prison', werd u ondervraagd over uw OLF sympathieën. U werd hard geslagen. Na twee weken werd u 's nachts geblinddoekt uit uw cel gehaald. U werd door één agent/bewaker verkracht. U raakte zwanger door de verkrachting. Na de vierde maand detentie werd Sifan uit de cel gehaald. U hebt haar daarna nooit meer gezien. U werd na de zesde maand vrijgelaten om dat uw zwangerschap zichtbaar werd. U moest een document ondertekenen waarin u verklaarde af te zien van verder activiteiten in verband met het OLF. Op 30 Nehase 1994 EK (5 september 2002 GK) werd uw broer Yilma, die toen 16 jaar was, gearresteerd omwille van zijn sympathieën voor het OLF. U weet niet welke gebeurtenissen de directe aanleiding vormden voor zijn arrestatie. U hebt nadien nooit meer iets over hem vernomen. Midden 1995 EK (eerste helft van 2003 GK) besloot u zich te verbergen in Adis Abeba waar u werkte als een huismeid. In Ambo ontving uw moeder twee oproepingsbrieven van de politie in uw naam. In 1997 EK (2004-2005 GK) ontving uw moeder zelf een brief van de politie, waarin ze aangemaand werd om uw verblijfplaats mee te delen. In het andere geval zou ze zelf verantwoordelijk worden gesteld. U besloot terug te keren naar Ambo. Op 16 Yekatit 1997 EK (23 februari 2005 GK) werd u in uw woning door twee agenten gearresteerd en naar de 'Ambo prison' gebracht. U werd geslagen en vernederd. U werd tweemaal ondervraagd over uw verblijfplaats en activiteiten de laatste twee jaar. U werd slecht behandeld en werd ziek. Mede omwille van uw slechte gezondheidstoestand werd u in Sene 1997 EK (juni 2005 GK) vrijgelaten. U diende een document te ondertekenen waarin u beloofde u ter beschikking te houden van de autoriteiten. U zette uw politieke activiteiten verder. In Meskerem 1999 EK (september 2006 GK) ging u samen met Herpassa Mulissa naar het dorp Wodessa om propaganda te maken. Daar werd u aangehouden door een lokale ambtenaar die tot de regeringspartij behoort. U werd naar het politiestation van Ginchi gebracht. Daar werd u een groep gevangenen getoond die op een truck werden geladen. Ze zeiden u dat ze naar hun graf gevoerd zouden worden. U werd er geslagen. Op de tiende dag van uw opsluiting slaagde u erin om samen met een andere vrouw en twee mannen te ontsnappen; de deur van uw cel was niet gesloten en de bewakers waren aan het slapen. U vluchtte naar Adis Abeba, waar u drie dagen bleef. Daarna reisde u door naar uw oom in Shashemene, die u naar een vriend van hem bracht in Kofele. In Kofele verbleef u van Ginbot 1999 EK (mei 2007 GK) tot Tahsas 2000 EK (december 2007 GK). In Tahsas 2000 EK (december 2007 GK) kreeg uw oom het bezoek van politie die naar u op zoek waren. Op 3 Tir 2000 EK (12 januari 2008 GK) verliet u het land via Kenia."

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.
3. Verzoekster voert aan "Het CGVS heeft in de Beslissing van 4 september 2008 de zorgvuldigheidsnorm, de motiveringsplicht en artikel 48/3 Vreemdelingenwet geschonden. Het CGVS stelt immers zonder gegronde redenen dat Verzoekster er niet

in geslaagd is om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Volgens het CGVS heeft verzoekster vage en incoherente verklaringen afgelegd, quod non.”

- 3.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
- 3.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.
4. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506). De asielinstantie moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de asielinstantie zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Nopens de status van vluchteling.

- 4.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken *“Ik had geen identiteitsdocumenten in Ethiopië”. Ook geen geboorteakte? Neen, ik had niets*” (verslag DVZ, stuk 13, p.3) wat ongeloofwaardig is nu verzoekster studente was en aldus haar identiteit diende aan te tonen bij haar inschrijving en het ontvangen van diploma's. Verzoekster is tevens bevallen van een kind zodat ze zowel de geboorte als haar burgerlijke stand kan aantonen. Op het Commissariaat-generaal erkent verzoekster zonder nadere toelichting het bezit van identiteitsdocumenten in Ethiopië *“Identiteitsdocumenten? Neen, ik heb het niet, ik liet het achter thuis, het is in mijn huis nu”* (gehoorverslag CGVS, 01.08.2008, p.3). Verzoekster toont niet aan waarom zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit tast haar

geloofwaardigheid fundamenteel aan, dit klemt temeer gelet op haar tegenstrijdige verklaringen dienaangaande.

- 4.2. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Verzoekster toont niet aan wanneer ze Ethiopië verliet en in Europa toekwam. Verzoekster heeft geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee ze de douane passeerde en verklaarde dat de smokkelaar het ten allen tijde bij zich hield en dat zij het zelf nooit te zien kreeg (gehoorverslag CGVS, 01.08.2008, p.14). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale vluchten herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoekster de Schengenzone kon binnenkomen zonder strenge controle is evenmin aannemelijk te meer daar ze beweert onvoorbereid te reizen zonder de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld was. Verzoeksters opmerking dat *“Het CGVS had met deze concrete gegevens op een vrij eenvoudige manier de vluchtgegevens van Nairobi naar Brussel of Amsterdam kunnen natrekken. Zij liet echter na dit te doen, en beperkte zich louter tot het vaststellen van een onregelmatigheid, zonder echter aan te tonen waarin deze onregelmatigheid ligt”* gaat eraan voorbij dat de bewijslast principieel op haar rust en de asielinstantie niet moet aantonen dat de aangebrachte feiten onjuist zouden zijn moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn noch de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027; RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).
- 4.3. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een paspoort voor te leggen en haar identiteit objectief aan te tonen.
5. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekster vage en incoherente verklaringen aflegde over essentiële elementen van haar asielrelaas. Verzoekster meent *“Het CGVS heeft echter foutief geoordeeld dat de feitelijke gegevens die Verzoekster aanhaalde incoherent zijn en heeft deze bijgevolg niet op een correcte wijze beoordeeld. Het CGVS wijst enkel op het de inconsistenties in het relaas van Verzoekster, maar leidt hier niets concreet uit af. Het CGVS bewijst niet waarom de redenen voor haar vertrek ongeloofwaardig zouden zijn.”*
- 5.1. Verzoeksters asielrelaas berust geheel op de vervolging omwille van politieke acties voor het OLF terwijl de CGVS geen politiek engagement kan vaststellen.
- 5.2. Verzoekster argumenteert dat *“Een ietwat gebrekkige politieke kennis is echter nog geen reden om Verzoekster het statuut van vluchteling te ontzeggen. Verzoekster verklaarde dat er geen officiële structuur is in het land. Daarenboven is het niet duidelijk waarom het bestaan van een structuur van het OLF een afdoende bewijs zou zijn van het verhaal van Verzoekster. Het CGVS geeft bovendien zelf geen enkel bewijs van het bestaan van een structuur van het OLF, of hoe deze gekend zou moeten zijn door Verzoekster. Hoe kan Verzoekster trouwens een diep gewortelde kennis weergeven als het CGVS bijna geen gerichte vragen stelt over de structuur van het OLF. Overigens is het niet zo dat Verzoekster totaal geen kennis heeft van het OLF. Verzoekster noemt 2 hogere officieren bij naam: Daoud Ibsa en Abachala en geeft een correcte weergave van het OLF embleem. Meer dient van een jonge sympathisant niet verwacht te worden. Het is vergezocht om bij afwezigheid van kennis over enige officiële structuur binnen het OLF te concluderen dat Verzoekster geen vervolgingsvrees zou hebben. Dit motief is niet ernstig.”*

- 5.3. Verzoekster weerlegt de argumenten van de bestreden beslissing niet en beperkt zich tot het herhalen van haar verklaringen en de verantwoordelijkheid af te schuiven op het CGVS. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen worden afgelegd en dat de feiten die de aanleiding vormen van de vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze worden weergegeven, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Dit is niet het geval. Dat verzoekster geen gerichte vragen gesteld werden inzake de OLF-structuur blijkt niet uit het gehoorverslag waar letterlijk werd gevraagd *“Hoe was OLF gestructureerd in Ambo?”* (gehoorverslag CGVS, 01.08.2008, p.5). Verzoeksters onwetendheid klemt temeer aangezien zij niet alleen zelf politiek actief was maar bovendien afkomstig is uit een politiek geëngageerde familie, en zowel haar vader als haar broer als sympathisant betrokken waren bij het OLF zodat zij derhalve reeds van kindsaf met het OLF werd geconfronteerd. Verzoeksters onwetend aangaande elementaire gegevens als de partijstructuur, lokale leiders en andere leden (gehoorverslag CGVS, 01.08.2008, p.1-4) ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van haar politiek profiel en activisme. Haar kennis van 2 voornamen en het embleem geeft slechts een zeer beperkte kennis weer die bovendien gemakkelijk kan worden ingestudeerd en geen partijengagement behoeft. De redenering van de bestreden beslissing blijkt verzoekster te ontgaan aangezien niet het al dan niet bestaan van een structuur binnen de OLF de geloofwaardigheid van haar asielrelaas ondermijnt, maar wel verzoeksters onwetendheid dienaangaande. Dit klemt te meer daar verzoekster net tot taak had het *“bewustzijn op te wekken”* van mede Oromo en haar vader en *“vele andere OLF verdachten”* werden gearresteerd nadat partijdocumenten werden gevonden.
- 5.4. Verzoeksters verklaringen zijn incoherent. Enerzijds verklaart ze geen lid te zijn van het OLF maar sympathisant van een ongestructureerde groep en geen politieke activiteiten te hebben gehad zodat hierover geen kennis noch toelichtingen kunnen verwacht worden. Anderzijds beweert verzoekster dat ze tot driemaal toe gearresteerd werd, telkens ondervraagd werd over haar politieke activiteiten en haar OLF connecties. Verzoekster licht niet toe uit welke kennis, die ze in België niet kan aantonen, de Ethiopische autoriteiten wel een politiek OLF-engagement konden afleiden. Verzoekster kent de structuur van het OLF niet, noch leden van deze beweging tenzij twee leiders en haar vader die hiervoor werd gevangengezet en gedood. De bestreden beslissing stelt terecht *“Ook in het licht van uw verklaring dat één van uw taken er in bestond om met mensen te spreken en hen op te roepen om het OLF te vervoegen (zie gehoor CGVS, p. 5) lijkt het aannemelijk dat u beter geïnformeerd zou zijn over het OLF en de werking ervan in uw regio, zodat u de bevolking hierover kon informeren”*. Volgens verzoekster is het *“vergezocht om bij afwezigheid van kennis over enige officiële structuur binnen het OLF te concluderen dat Verzoekster geen vervolgingsvrees zou hebben. Dit motief is niet ernstig”* maar toont niet aan dat er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat verzoekster in het bijzonder bekend is met de Oromo-politiek in haar land, dat ze stamt uit een politiek vervolgd gezin en ze zich ook zelf politiek geprofileerd heeft. Verzoeksters verklaringen blijven incoherente en ongestaafde beweringen die niet kunnen overtuigen zodat een vervolging omwille van politieke redenen evenmin overeind blijft.
- 5.5. Verzoekster verklaart een broer en een zus te hebben. De bestreden beslissing stelt *“In verband met de arrestatie van uw broer verklaart u in eerste instantie dat uw broer student was aan de ‘Arat-Kilo Universiteit’ in Adis Abeba en momenteel in Ambo verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p. 1). Later, tijdens hetzelfde gehoor verklaart u echter dat uw broer op 30 Nehase 1994 EK (5 september 2002 GK) gearresteerd werd en dat hij sindsdien verdwenen is. U bevestigt dat hij 16 jaar oud was op het*

moment van zijn verdwijning. De tegenstrijdigheid bestaat er niet alleen in dat u eerst stelt dat uw broer op dit moment in Ambo verblijft en later zegt dat hij sinds zijn 16 jaar is verdwenen, maar ook dat hij universiteitsstudent zou zijn geweest op die leeftijd. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt zegt u dat uw broer uitzonderlijk vroeg naar de universiteit is gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), hetgeen echter weinig overtuigend is, met name in een gezin waarin twee jaar ervoor de kostwinner werd gearresteerd en vermoord. In verband met de arrestatie van uw broer dient ook opgemerkt te worden dat u uiterst vaag blijft over de directe aanleiding van zijn arrestatie. U verklaart enkel dat hij gearresteerd werd omwille van zijn OLF-sympathieën, maar kan verder geen concrete informatie geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Aangezien u zelf beweert sympathisant te zijn geweest van het OLF kan van u redelijkerwijze verwacht worden dat u hierover beter geïnformeerd zou zijn.”

- 5.5.1. Verzoekster stelt *“Het CGVS vindt dat de verklaring in verband met de arrestatie van de broer van Verzoekster incoherent is. Volgens het CGVS heeft Verzoekster gesteld dat haar broer momenteel in Ambo verblijft en wijst daarbij naar haar gehoorverslag, pg. 1 [lees p.2]. Indien men deze paragraaf er echter bijneemt, blijkt duidelijk dat Verzoekster enkel opsomt hoeveel broers en zussen zij heeft. Bovendien stelt Verzoekster letterlijk: “hij ging naar de universiteit, Arat Kilo university in Adis Abebe.” Yilma, de broer van Verzoekster werd gearresteerd in 2002, op 16 jarige leeftijd. Op dit moment zou hij, indien hij in leven is, 22 zijn. Dit klopt tevens met de eerste verklaring die Verzoekster aflegde (gehoorverslag CGVS, pg. 2) (zie, stuk 5). Het CGVS vindt het vreemd dat een zoon uit een familie waar de hoofdkostwinnaar overleden is, toch nog naar de universiteit kan gaan. Het CGVS gaat daarbij voorbij aan het feit dat de toegang tot die universiteit gratis is”. Bovendien is dit feit irrelevant.”*
- 5.5.2. Het is niet ernstig dat verzoekster de situatie van haar broer Yilma niet eenduidig kan toelichten. Dat de situatie van verzoeksters broer irrelevant is voor *“de vrees van het leven van Verzoekster”* kan niet worden gevolgd aangezien verzoekster zich gedeeltelijk beroept op haar gezinssituatie om haar OLF-verdenking te staven. Verzoekster gaat voorbij aan de essentie van de motivering in de bestreden beslissing, met name dat haar verklaringen inzake het verblijf van haar broer tegenstrijdig zijn. Het is niet ernstig over haar broer te stellen *“22 jaar nu, nu in Ambo”* en haar zus *“18 jaar, in Ambo Secondary School”* (CGVS-verhoor p.2) wanneer verzoekster later in het verhoor stelt dat haar broer Yilma zestien jaar was toen hij gearresteerd was en *“tot vandaag weten we niet waar hij is”* (CGVS-verhoor p.9). Voor zover zowel verzoeksters vader als broer als OLF-leden/sympathisanten werden gedood/ontvoerd is niet aannemelijk dat hierover geen nadere informatie bestaat noch waarom verzoekster naliets mensenrechtenorganisaties (of het OLF) te benaderen terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze de situatie nauwgezet en gedetailleerd volgen (zie Ethiopian Human Rights Council). Verzoeksters verklaringen over haar broer zijn incoherent en komen verzonnen voor.
- 5.6. Verzoekster stelt tevens verkeerdelijk dat de gevolgtrekking die de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maakt, zijnde dat de ongeloofwaardigheid van haar *‘vlucht’ naar Adis Abeba na uw eerste arrestatie* ook de geloofwaardigheid van haar tweede arrestatie aantast, een cirkelredenering is. Verzoekster meent dat *“Ook hier geldt weer dat het CGVS geen verdere vragen gesteld heeft over de aanleiding van de vlucht naar Adis Abebe”*, wat bezwaarlijk kan overtuigen daar uit het gehoorverslag blijkt *“Waarom moest u zich verbergen toen uw dochter 6 maanden was?”*. Zowel ter verhoor als in het verzoekschrift komt verzoekster niet verder dan te wijzen op een aantal vage beweegredenen, met name de arrestatie van haar broer maanden voordien en dat ze zelf *“geen vrede had”* (gehoorverslag CGVS, 01.08.2008, p.9) doch brengt geen duidelijke, concrete

motieven aan voor haar plotse vlucht naar Addis Abeba. Het asielrelaas is derhalve ook op dit punt ongeloofwaardig.

- 5.7. Verzoeksters derde arrestatie en haar ontsnapping uit de gevangenis die *“niet gesloten was, zodat de gevangenen 's nachts zelf de deur konden openen om naar toilet te gaan”* en haar *“verklaringen dat de bewakers zich bovendien veroorloofden om in slaap te vallen”* staat haaks op haar bewering dat de gevangenen *“met de dood bedreigd werden”*. Verzoekster biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring *“Hoe merkwaardig deze feiten ook zouden zijn, hieruit blijkt niet dat de reden van haar vlucht ongeloofwaardig zou zijn.”* Verzoekster legt geen objectieve informatie voor die aannemelijk maakt dat het gevangenispersoneel in Ethiopië dermate onprofessioneel en nonchalant tewerk gaat dat celdeuren niet gesloten worden en de gevangenen niet nauwlettend bewaakt worden.
- 5.8. Verzoeksters asielrelaas komt verzonnen voor, nu het een aaneenschakeling vormt van vaagheden en tegenstrijdigheden die de kern raken van haar vluchtmotieven. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven.
6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

7. Volgens verzoekster *“dient minstens het subsidiaire beschermingsstatuut te worden toegekend aan Verzoekster omwille van de hierboven vermelde redenen.”*
- 7.1. Verzoekster stelt *“Het staat buiten kijf dat er zich in Ethiopië willekeurig geweld voordoet. De situatie is onstabiel in heel het land en niet enkel in de Oromo staten, Het CGVS spreekt dit ook niet tegen. Zij argumenteert zelfs niet dat Verzoekster nog binnen Ethiopië zou kunnen leven zonder reële kans op ernstige schade. Het reisadvies van de FOD buitenlandse zaken (zie, stuk 6) stelt “Gelet op de grotere terroristische dreiging in het algemeen, is Ethiopië, net zoals andere Oost-Afrikaanse landen, één van de landen met een toegenomen risico van aanslagen.” Hoewel dit reisadvies gericht is op buitenlanders, schetst het ook een duidelijk beeld van hoe de toestand er voor inwoners van Ethiopië aan toe gaat. De situatie in Ethiopië is duidelijk van zodanig gevaarlijke aard dat aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus moet toegekend worden.”*
- 7.2. In zoverre verzoekster zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt zij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.
- 7.3. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat er in Ethiopië in volkenrechtelijke zin een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals wordt gesteld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoekster beperkt zich tot het verwijzen naar algemene documenten zonder dit concreet uit te werken. Wat het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken betreft kan bovendien worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Ethiopië willen reizen en niet slaat op Ethiopische staatsburgers en overigens wordt het reisadvies opgevat *“als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen”* (zie disclaimer toegevoegd aan het reisadvies).

8. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
9. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 april 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.